

ได้กวันวาน...ได้กวันนี้

พุทธทรัพย์ มณิศรี

อดีตที่ปรึกษาระบบราชการ

(เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานบุคคล ๑๐) สำนักงาน ก.พ.

ฉบับที่แล้ว ลุงได้เล่าเรื่องของเทคนิควิธีการเรียนหนังสือแบบง่ายๆ ที่ลุงใช้อย่างได้ผลมาแล้ว แต่ก็บอกกับหลายๆ ต่อไปว่า การเรียนดีเพียงอย่างเดียว คงจะไม่พอ เพราะแม้แต่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ก็ได้เน้นให้นักเรียน “เก่ง ดี มีสุข” ทำอย่างไรให้ “เก่ง” นั้น ลุงได้แนะนำไปแล้ว ฉบับนี้ก็คงจะพูดถึง “ดี” กัน

“ดี” ในที่นี้ หมายถึงการเป็นคนดี ซึ่งความเป็น “คนดี” ในความเห็นของลุงนั้น หมายถึง ดีทั้งกาย วาจา และใจ แต่ลุงคงพูดถึงทั้ง ๓ ดี ในฉบับเดี๋ยวนี้อาจไม่หมด ดังนั้น จึงจะขอพูดเฉพาะ “กายดี” ก่อน

ในสมัยของลุง วัฒนธรรมทางตะวันตก แม้จะเข้ามาบ้าง แต่เด็กวันวาน...อย่างลุง ก็รับได้ไม่มากนักและก็รับได้ช้ามาก

ดังนั้น เด็กวันวาน.....สมัยลุง จึงเป็นเด็กไทยที่มีเปี่ยมด้วยวัฒนธรรมไทย กล่าวคือ มีความสำรวม มีสัมมาคารวะ และรู้จักกาลเทศะ

แต่ปัจจุบัน วัฒนธรรมตะวันตก ไหลเข้ามาบ้านเรามาก บางสื่อ เช่น อินเทอร์เน็ตนั้น ไหลเข้ามาทุกวินาที และเด็กวันนี้..... ใช้เน็ตกันเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น เด็กวันนี้.....จึงรับเอาวัฒนธรรมของประเทศอื่นมาโดยไม่รู้สึกตัว ลุงไม่ได้หมายความว่า วัฒนธรรมของประเทศอื่นไม่ดี แต่วัฒนธรรมที่ดีของประเทศหนึ่ง มิได้หมายความว่าดีในอีกประเทศหนึ่ง เพราะความดีหรือไม่ดีนั้น คนในสังคมหรือคนในชาติเป็นผู้พิจารณาหรือเป็นผู้ตัดสิน

เด็กวันนี้...หลายต่อหลายคน จึงไม่ค่อยสำรวม และไม่ค่อยมีสัมมาคารวะ แต่ลุงว่า ยังโชคดีอยู่หรอกที่เป็นเด็กส่วนน้อย ไม่ใช่เด็กส่วนใหญ่ของประเทศ แม้ว่าลุงเป็นคนสมัยเก่า ก็สามารรับได้ในบางสิ่งบางอย่างที่ยังรับไม่ค่อยได้ ก็คือความไม่รู้จักกาลเทศะ

ยกตัวอย่างเพียงเรื่องเดียวก็พอ คือเรื่องวัฒนธรรมการแสดงความรักของคนในชาติตะวันตก หญิงชายของชาติตะวันตก ไม่ว่าจะอายุอานามเท่าไร ก็แสดงความรักกันได้อย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ เราอาจพบเห็นว่า หญิงชายโอบกอดหรือจูบกันในสวนสาธารณะ ในโรงพยาบาลนตรี หรือแม้แต่ริมฟุตบาทข้าง

ถนน เพราะวัฒนธรรมของเขาดูเป็นเรื่องปกติ แต่วัฒนธรรมไทยนั้น ยังถือว่าการแสดงความรัก ด้วยการโอบหรือกอดจูบกัน ไม่สมควรที่จะกระทำในที่ที่เปิดเผยหรือในที่สาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หนุๆ ที่ยังอยู่ในเครื่องแบบของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง

ลุงเห็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ในเครื่องแบบที่แสดงความรักกันในที่เปิดเผย เช่น เดินโอบกันหรือกอดกันในที่สาธารณะแล้ว ลุงไม่สบายใจ และลุงก็คิดว่า พ่อแม่ หรือแม้แต่โรงเรียนหรือสถาบันที่นักเรียน นิสิต นักศึกษา เรียนอยู่นั้น ก็คงไม่สบายใจเช่นกัน

มีครั้งหนึ่ง ลุงขึ้นรถเมล์ เห็นหนุ่มสาวคู่หนึ่งซึ่งนั่งอยู่ที่เบาะด้านหลัง ผู้ชายแต่งตัวลำลอง ผู้หญิงแต่งเครื่องแบบนักศึกษาของสถาบันมีชื่อแห่งหนึ่ง คงนึกว่าไม่มีคนมอง หรืออาจคิดว่า แม้คนมองก็ไม่แคร์หรือเปล่า ลุงก็ไม่ทราบเพราะไม่ใช่เพียงแค่กอดกันอย่างเดียว ยังมีการล้วงควักกันอีกด้วย เห็นแล้วลุงยังคิดว่าฝันไป .....

เรื่องเหล่านี้มีมากขึ้นเรื่อยๆ

หนุๆ ก็คงเคยเห็นกันบ้าง ก็ขอใช้ออกาสนี้ ผากให้ช่วยกันคิดและพิจารณาด้วยว่า การกระทำอย่างนี้ ลุงเล่าให้ฟังนั้น สมควรหรือไม่ ไม่ว่าหนุจะอยู่นอกหรือในเครื่องแบบก็ตาม

ขอผากอีกอย่างก็คือ จะทำสิ่งใด ก็ขอให้นึกถึงกาลเทศะ นึกถึงวัฒนธรรมอันดีงามของไทย และที่สำคัญ ขอให้นึกถึงพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และสถาบันการศึกษาของหนุด้วย ว่าถ้าท่านเห็นหรือท่านทราบ ท่านจะสะเทือนใจเพียงใด

เป็นเด็กดีกันดีกว่านะ... (๗)

